

καὶ ἔλιν νὰ μᾶς διοισης
‘Πουνγόνος σου και Συμβούλους.

Εἴναιμοι νὰ τραγουδῆς
και πολλά καλά νὰ δης
κι’ εἰτηγήματα μοιραία.

Και τοῦ χρόνου προϊόντος
‘ διποτήσης, κύριο ‘Ανδρέα,
και τὸν νοῦ τοῦ Σολομόντος.

“Ο Νικολάκης” στον Νεγκούς, τέτοια μὲ γλύκα ψάλλει
και μιὰ κρασοκατάνυξι τὸν έπιπας μεγάλη,
κι’ δι κύριο ‘Ανδρέας έλεγε, κι’ δι κύριο ‘Άδρεας λέει:
γνωρίζω πῶς συνωμοτούν Ιππότας λυσσάλλει,
μά σὺ σ’ ἔκεινους κόπλαισ,
ποῦ μορχούν κακιομένα,
τὸν μὲν και δὲ καλόντας
και’ μίλα τους για μέγα.

Κι’ ἀν ἔχουνε πάραπονα..
Μπουφίδη μου χρονέ,
πές του νάλδουν με σὲ
νὰ φάνε κι’ ἔκεινοι κάπονα.

Πέξ τους νὰ μὴ συνωμοτούν,
μεταβελή νὰ μὴ ζητούν
και για τὸν Στεφανάκουλο.

Κι’ ἔγα, Μπουφίδη μου, γι’ αὐτοὺς
θὰ σφέκω μόρχους αιτενούς
και πρώτης γυναικουνόπιουλο.

“Ἄς ταῦθι! ή τόση μήνις των κι’ ή τόση των δργή,
κι’ ἀν θλίουν εῖναι και κιλά νὰ γίνουν ‘Υπουργοί,
τόρα πού’ γίνηκα κιέγια Νεγκούς τῶν Αλθύσκων
τους διοιζεῖς παρευθής” στον Μενελίκ τὸν τόπον.

Συνώμοτῶν χορὸς προβαίνει ζωρός.

Α’.— Κάτω κάτω τὸ Νιοβέτι
κι’ έχο σύνθημα σουφέτι,
και χορὸς και φαγοπόν...

Φασ.— Μύρε γεία σου, πατριότη.

Β’.— Βάρδα βάρδα νὰ περάσω
και κανεὶς μὴ μὲ κρατή..
θὰ τοὺς φένω, θὰ τοὺς βράσω,
κι’ έχω φουσκα δυνατή
κατα τῷ Βοϊτόκουλον,
κατα τοῦ Σηνανίουλον
και τοῦ Καλογρεζούλου.

Ο Θεοτόκης “βάληκε μ’ αὐτοὺς νὰ μᾶς πεδάνη...
τόσος καιρὸς τοὺς φένει.

Τόσον καιρὸς χρόνισανε και δόξα και φυσι .
και καροτσάδα διώρεαν και δίχος πληρούμη.

Δρό χρόνια καλοπέρασις και πρώτης λουκουμᾶς,
δρό χρόνη παρατετάσαι με τοκετές, με καθημός,
και Σολομόκης έγινεν και καταστάνε μ’ θάμας
και τοῦ κουτιοῦ μπαγιάτικους μάς φίγουν Σολομούς.

Φασ.— Αντό δὲν υποφέραι,
συνωμοτῶν κακάδαι...
τὸ ξέρω και τὸ ξέρεται
κι’ έπάνω ταξέρασται.

Γ’.—

“Εχω θάρρος, έχω κάτι,
ποῦ μοῦ λέει νὰ μισῶ
τὸν κύριο Γεώργη τὸν Κορφιάτη,
κι’ απὸ φορόκα νὰ λυσωδ.

Οι μαρτύρια μεγάλεις και βασάνους θυντάντες
σηκωθήστε σηκωθήστε κατὰ Θεοτόκη πάντες,
πούναι Κόντες και τῆς πένας, πούναι Κόντες και τῆς πάλας,
και τοὺς φίλους ξεθέντες...
συνθήμα μας: μούς, Πάλας,
Στεφανόπουλος, καπόνι.

Κατὰ Θεοτόκη στήτε,
και σὰν δόλα φονικά
δλοι κατ’ αὐτοῦ χρατείτε
Φηφοδελτία λεικά,
νὰ’ βούεθη τὸ κόρμα πάλι σε φουρτούνας και σὲ κάλλα
και τὸν Πρόσδορο νὰ χάσῃ και τ’ αὐγά και τὰ παχαλία.

“Υπουργείο... τούτο πόθος κι’ διελείστως φαλμός...
Φασ.— Μή θυμόντης, πατριότη, κι’ έστι Δίκης διθαλαμός.

Δ.— “Επεδύμησα κι’ ἔγω τὴν ‘Αρχὴ τὴν Μανταφίδα
και προβάλλω συνωμάτης, Βρούτος, Τέλλος, Γουλιέλμος,
κι’ απόρος κόρμος κονταρέλμιος.

Φασ.— Μή φωνάζεις, διδελφέ μου...
Δ.— Γι’ δέκιωστα πεινάμε...
Φασ.— Μές στόνικόφορού Κορφιάτη μητενόπολος θελκωνύμαι.

Ε.— “Ἄς τους ερουμέη, βρό παιδίδια συνωμοτῶν φωνή,
κι’ ἀν μὲ καπόνια γεύματα καθένας τον μέσον κάμη,
μα πρέπει μεταδόμησις δάσκαλος νὰ γενηθῇ
και νὰ μᾶς είνουν ‘Υπουργούς τοῦ Πρόγκυπτος οι γάμοι.

Μάρος, διπόρδες καθείς δινάρτης,
κάτιο Κόντης δρόποι,
κι’ δι Ρόλεντος Βοναράστης
‘Υπουργούς νὰ μᾶς εδρή.

“Ολ’ ει δυσαρεστημένει ζεσφνίζουν λασσαμένει.

Δός “Υποδύγμα κι’ έμένα...
σακούσμεντο και λερδότι...
γιά καπόνι ξεκαθάρωνα και φυσῶ.

Φασ.— Παρατίθουμ τριανταύνα,
τριαρτίθουμ τριανταδύο,
τριαρτίθουμ τριαντατοίο και μισό.

Και καρπόσσεις ποιηλίτις,
μ’ ἄλλους λόγωνς άγγελίτις.

Παράστημα τῶν “Αστυνήν καταψευτῶν” διάλις
πλαγογούν, διδακτική, και μαλατία ποιηλής.
Καθ’ δια γλαυροφόρον κι’ έραιστον εγ γένει
τὸν μήνα μόνο μᾶς φορε καρπούλιξ θὰ βγαίνη.

Συγχαρητήρια θερά πόδε τὸν Φιλαδελφέα,
τὸν σθεναρὸν “Αλέξανδρον κι’ ἐν πράστης συγγραφέα,
δηοὺς τρανὸς Καθηγητῆς δέινα διωρισθή
εἰς τὸν Δοκίμων τὴν Σχολήν, και δὲν παρεγγούσισθη.

Σπενδαίος έπιστημαν, δ Δέλτα Τσακαλώτος.
“Υφηγητῆς Χημείας δινεκηρύχθη πρώτος.